

Sedat Yenigün'ün Katilleri Zamanın Muktedirleri

Yakup Arslan, 11 Temmuz 2023

<https://www.h24hbr.com/sedat-yenigunun-katilleri-zamanin-muktedirleri>

Metin Yüksel 23 Şubat 1979, Sedat Yenigün ise 5 Temmuz 1980 tarihinde, aynı gizemli derin güçler tarafından katledildi.

Bu cinayetler, o zamanlar bize sıradan cinayetler gibi görünse de daha sonraları yapılan açıklamalarla Türkiye'nin kaderini belirlemeye dair bilinçli operasyonlar olduğunu anlıyoruz. Dünyanın neresinde olursa olsun zulüm sürdürükçe bizim ıstırabımız bitmeyecek, din tacirlerinin sahte, ikiyüzlü, kibirli “bizdense” paradoksuna rağmen kim olursa olsun mazlumdan yana duruş sergilemeye devam edeceğiz.

İslam İnkılabı argümanlarıyla şekillenmeye başlayan özgün İslami duruş, devletin dini otoritesi, hâkim siyasal yapılanma, yani devlete boyun eğdirilmiş din, Rabitanın finansıyla şekillenmiş dindarlık açısından da tehlikeli ve sorunluydu.

Büyüleyici bir çıkışla bütün sosyopolitik tezleri altüst eden İran İslam İnkılabı dünyada ciddi yankıya sebep olmuştu, Türkiye'deki yankısının gelişmesinde Metin ve Edip Yüksel'in İranlı öğrencilerle kurduğu irtibattan aktarılan bilginin etkisi vardı. İran İnkılabı, Afganistan'da Sovyet işgaline gösterilen direnç ABD'nin devrimci İslam yerine 'Yeşil Kuşak' dediği ılımlı İslam düşüncesine yatırım yapmasına sebep oldu. Bunun için Vahabi kralların petrol paraları büyük imkandı.

Müttefiklik ismi altında Rabitanın ılımlı cemaatlere ve Diyanete yaptığı yatırımların boyutunu tahmin etmek zor. 80 askeri darbesinden sonra Rabitanın normal olmayan Diyanete finans sağlaması eleştiri konusu olmuştu.

Gelenekçi İslam'a muhalefet edenler mevcut cemaatlerden ve devletin denetimindeki dinden kopma eğilimi gösterdikçe karşı tarafın saldırganlığı daha fazla artıyordu... Muhalif kesimde tağuta ait her şeye karşı duruş sergilemek inkılapçı düşüncenin parametreleri haline gelmişti.

Fetva kurumunun çıkışlarının ve Ali Şeriatî'nin düşüncelerinin bunda etkili olduğunu söylemek gerekir. İnkılap bir duygu, heyecan, umut anaforuydu İKO (İstanbul Kültür Ocağı) gibi gelenekten kopuşun göstergesi olan dernekler, ayrışmalar, İslami Hareket, Şura, Tevhit, Hicret dergilerinin oluşturmaya çalıştığı düşünce gençler üzerinde etkili olan düşünce, eylem, duruş ve karşıtlık zemininde kendi retoriğini inşaaya başlamıştı.

Daha önce Metin'i Bursa'da vurmaya giden egemen gelenekten iki gencin başarısız girişimin ardından daha sonraki itirafları geleneğin bu inkılabı çıkıştan ne kadar korktuğunu rivayet ediyordu aslında.

Milliyetçilikten ayrışma rengine görünen inkılapçı İslam'ın yankısı Kürt gençler arasında etkili şekilde yankısını buluyordu. Asıl kurşunu sıkanın hep gizemli kaldığı Cuma namazı çıkışında Ülkücü tetikçilerin katlettiği Metin Yüksel'den sonra, 5 Temmuz günü Fatih semtinde, Sedat'ı da katlettiler. Sedat Yenigün bir süredir takip edildiğinin farkındaydı ve akıbetini sezebiliyordu, ama zalimlere boyun eğmeyi onursuzluk kabul ediyordu.

İslâmî Hareket dergisinin Haziran 1980 tarihli nüshasında, “ve bir mavi sevda gibi giyerek ölümünü / yiğitçe direnmelisin...” diyerek zalimler karşısında asla teslim olmayacağını ifade ediyordu. Bu yazıdan 20 gün sonra Sedat Yenigün 5 Temmuz Cumartesi sabahına uyandı.

Beşir Eryarsoy'un evinde arkadaşlarıyla yaptıkları tefsir dersinden sonra eşiyle birlikte Ahmet Şişman ve eşiyle buluştular. Yenigün, müdür muavinliği yaptığı İhsan Mermerci Lisesi'nde, komünist ve ülkücü hâkimiyetindeki okullardan atılan İslâmcı gençleri himayesine alıyordu ve okuyamayan başörtülü kızları oradan mezun etmeye çalışıyordu. Onlarla da bu minvalde bir çalışma için bir araya gelmişlerdi.

O işlerini tamamladıktan sonra İslâmî Hareket dergisinin yayın kuruluna geçti ve sonrasında İskenderpaşa Camii'nde ikindi namazını kıldı. Orada rastladığı Metin Külünk ile kısa bir hasbihalden sonra, ona berbere gideceğini söyleyip ayrıldı.

Çok geçmeden Akşemseddin Caddesi'ndeki berber dükkânı, azılı tetikçilerin baskın yaparak şakağına ve gövdesine sıktıkları kurşunlarla ağır yaraladıkları Sedat Yenigün'ün kanıyla kan gölüne dönmüştü.” Sonrası katilleri ortaya çıkarabilecek delillerin, tanıkların, izlerin tamamen silinip katilleri koruma altına almak oldu.

Aydınlık Gazetesi yazarlarının sıkça Fatih'e uğramaları tam da bu zamana denk geliyor olması da manidardı ve biraz da İslam İnkılabı karşısındaki ezikliğin ifadesi görünümünü verse de Doğu Perinçek ekibinin ortaya koyduğu pratiğe baktığımızda bunun çok sıradan bir olay olmadığını anlamak zor değil. Tahrik, ajitasyon ve gençlerin vurulmasına ilave olarak Aydınlıkların sürekli Fatih'e gelip Remzi Pekdemir veya Edip Yüksel gibi okumuşlarımızla orta yol tartışmalar yapmasının çok da amaçsız olduğu söylenemezdi.

Ülkücüler ve yerli-milli gelenekçi kesim tam da böyle bir zamanda, Metin Yüksel ve arkadaşlarının doğru bir devrimci duruş sergilemesinden rahatsız oluyor ve ısrarla İslamcılar konusunda “Yeşil Komünistler” algısını yayıyorlardı. İslamcılık literatürüne yabancı olanların

kimi zaman birilerine “Metin Yüksel’in ve Sedat Yenigün’ün dava arkadaşı” demeleri büyük bir haksızlık ve eksiklik, sözkonusu o kişiler hiçbir zaman bu tür etkinliklerde olmazlardı, kendilerini hep güvende tutar; onların afiş asmalarına, sloganlarını duvarlara yazmalarına, miting alanını düzenleyip korumaya veya düzenlenen gecelerinde destek olmaya koşanlar hep devrimci İslam yanlılarıydı.

Metin Yüksel ve Sedat Yenigün’ü kendilerine sermaye yapmak isteyenler çoğunlukla gizemli dostları gibi görünmezdiler, kendilerini koruma altında tutuyorlardı ve daha kötüsü o zamanlar ülkücülerin veya komünizmle mücadele derneği geleneğinden gelenlerin Metin Yüksel’e komünist, Kürtçü yaftasını yapıştırmaya çalışanların korosuna sinsice, dedikodu kanalıyla destek veren ikiyüzlülerdi.

Soner Yalçın, Nagehan Elçi ve Metin Yüksel’in suikastında GLADYO ekibini kullanan ABD’nin parmağı olduğu iddialarını yazan Gazeteci Mustafa Hoş Bigboss kitabında ise Metin Yüksel’in vurulmasını şöyle anlatıyor; “O yıllarda daha çok ön planda olan bir isim vardı, Metin Yüksel. 1958 doğumlu 18 yaşında olmasına rağmen Akıncılar arasında çok ünlenmiş bir isimdi. MSP gençlik kolları başkanı Tayyip Erdoğan’la da Fatih semtinde yolları kesişmişti. Yakın tarihin en önemli cinayetlerinden biri olan Metin Yüksel’in öldürülmesinde hala birçok sis perdesi var ve bugün bile esrarını koruyor.

Cinayet sebebi olarak Fatih bölgesinde etkinlik kurma kavgası dense de derinlerde çok daha başka iddialar, şüpheler var.” Mustafa Hoş, ‘Big Boss’ isimli kitabında, o zamana kadar ismini çok duymadığımız bugüne kadar gizemini koruyan Hasan Yeşildağ’dan bahsediyor. 1979 yılında Ülkücü Gençlik Derneği Üsküdar Şubesi’nin kurucusu olan Hasan Yeşildağ’ın Fahrettin Yılmaz isimli bir kişiyi öldürdüğü, bazı soygunlar yaparak cezaevinde yatan ülkücülere yardım ettiği yönünde bilgilere de yer veriyor.

Gizemli isimlerden bir diğerinin de Fahri Kasırga olduğu söyleniyor. Menfur cinayeti, bazı gazeteler “Bir komünist öğretmen öldürüldü” şeklinde vermişti. Olayın tek tanığı berber, ilk ifadesinden iki gün sonra kayıplara karıştı ve daha sonra yurt dışına çıkarıldığı öğrenildi. Olayın tek görgü tanığı olan berber de ilk ifadenin ardından önce kayıplara karıştı, iki gün sonra da apar topar yurt dışına kaçırıldı. Kim kaçırdı, neden kaçırıldı, nasıl kaçırıldı?

Sorular cevapsız kaldı.

Sedat Yenigün’ün katilleri hala bulunamadı ve cinayet, tarihe faili meçhul olarak geçti. Teşkilat-ı Mahsusa geleneğinden gelen müktesebatın gizemli figürlerinin görevlendirilmedikleri bir alan yok gibi. 13 Tem 2019’ta hayatını kaybeden Mehmet Şevket

Eygi de diğer birçokları gibi aynı kurgu içindeydi ve ‘Kanlı Pazar’daki payı hep konuşuldu, hatta eski Genelkurmay İstihbarat Daire Başkanı İsmail Hakkı Pekin, Eygi için “1959’da Özel Harp Dairesi içinde görevlendirildi” demişti. O yıllar geleneksel Osmanlı milli din ekolünden gelenlerin bu yeni devrimci İslam söylemine itirazlarını, sataşmalarını hatırlayalım.

<https://www.4x4bet123.com/> <https://www.4x4bet123.com/>

Necip Fazil Kısakürek, H. Hilmi Işık, Mehmet Şevket Eygi ve tarikat çevreleri gelenekçi milli dinin savunucuları olarak, özellikle Cemaleddin Afgani, İkbâl, Abduh, Seyid Kutup düşmanlığının en önde gelenlerinden bazıları oldu. Gelenek kesimi ajite eden yorumlarıyla bu manipülasyon hem dışarıdan Rabîta’nın bizzat fonlaması üzerinden, hem de içeride Rabîta’nın Soğuk Savaş ortamında, ABD güdümündeki anti-komünizm mücadelesi çerçevesindeki paralel bazı işleri gençlik üzerinden yürütmesi amacıyla çok daha güdümlü idi.

Ayrışma o derece derin oldu ki İbrahim Halil Yenigün’ün ifadesiyle, Sedat Yenigün’ün milli dini gelenekte ısrar eden derneklerin önünden geçmekten bile sakınıyordu. Onun da aralarında bulunduğu muhalif yazarlar özgün bir düşünce ortaya koymaya çalışırken İran devrimine giden yolda Ali Şeriatî gibi isimlerin çizgisinden etkilenen inkılapçı gençlik; giderek milliyetçi, sağcı, gelenekçi, Osmanlıcı, Sünnici, devletçi bağlarından neredeyse tamamen koştular.

İşte ABD müttefiki Rabîta güdümünde “anti-komünist” mücadele için geleneksel çizgide duran ve bu kontrollü mecralarda yetiştirilen gençlerin kontrolden çıkması riski, egemenleri endişelendirmeye başlamıştı. Metin Yüksel’in de, Sedat Yenigün’ün de sistemin tetikçileri Gladyo artıkları ülkücülerce katlının derin unsurların bu kontrolden çıkmaya karşı bir tedbir olmaktan ayrı, geleceğin hazırlanması önündeki engellerin kaldırılmasıyla da ilintili olduğu söylenebilir.

Metin Yüksel’in Kürt sorununun yanı sıra hem sosyal adalet, hem devlet(ler)e ve diğer halklara bakış konusunda, fikirden ziyade aktivizm içinde olsa da, gençliği kontrol altında tutmaya çalışan Milli Görüş dahil yaygın dindar siyasal çizgiden ne kadar farklı bir yerde durduğu sergilemiş olduğu pratiğinde çok açıktı.

Rabîta fonladığı kesimlerde mezhep konusunu ön plana çıkararak yoğun bir algı operasyonu yaparken, devrimci İslamcı hareket birkaç küçük istisnanın dışında bu kuşatmayı aşamadı paradigmasını oluşturacak yetkinliğe ulaşamamıştı.

Metin Yüksel’i anlatırken İbrahim Halil Yenigün “Onun ve benzerlerinin yaşadıkları, hatta bugün Kürdistan’da ve Türkiye’nin dört bir yanında devlet elinden fazlasıyla çekmiş onca kişinin her an maruz kaldıkları yanında herhangi bir zorluk ve sıkıntı yaşadığımı iddia etmekten

hicap duyarım.” diyerek, bu ifade ile erdemin, basiretin, vicdanlı olmanın zirve noktasına ulaştığını gösteriyordu. “1960’ların İstanbul’unda ilk gençliğine adım atan Erzincanlı bir genç olarak Sedat Yenigün tevarüs ettiği olanca karmaşık bir miras vardır.

Sağcılık, muhafazakârlık, antikomünizm, cinsiyetçilik, milliyetçilik, mukaddesatçılık, gelenekçilik, Osmanlıcılık, medeniyetçilik, mezhepçilik ve dinî taassubun her türlü kol gezer büyüdüğü çevrelerde ve elbette ki tahkikî şuuruna rağmen bunların her biriyle sonuna kadar hesaplaşmaya otuz yıllık ömrü yetmeyecektir. Yoldadır ama nereye varacağı bizler için muamma...

O yaranma ve yaltaklanmadan, nabza göre şerbet verme derdinden pek uzak, dobra bir hakikat yolcusuyken ruhunun her bir veçhesini duyguları ve duyarlılıklarıyla yoğuran; varlık, eşya ve âlem karşısındaki duruşu yanında yeryüzü muktedirlerine karşı konumlanışına, yani siyasetine ahlâk katmaya çalışan derin bir mânâ ve gönül insanıdır, coşkun bir gönül.. Bütün hesapsız isyankârlığına, serazatlığına, “Size ve zalim düzeninize nasıl rıza gösterilir?!” haykırışı ile dünyaya ölürkenki restine rağmen onu günümüz politika talihlilerine yaltaklanma hallerine katık eden çok insan çıktı.

Yenigün’ün siyasetinin isim değil mânâ kavgası olduğunu anlamaktan uzak, asıl derdinin ahlâk ve adalet, yani onun özel anlayışıyla insanı ve yeşiliyle medeniyet kavgası olduğunu idraktan aciz çok söz sarf edildi. İsmi ne olursa olsun, müsemmasıyla bütün zalim düzenlerle kavgalı Sedat Yenigün’ün gönül, aşk ve mânâ davası ile onların madde ve makamperest davasının farkının gece ile gündüz gibi aşikâr olduğu çok göz ardı edildi.

Hayatı boyunca hiçbir mücadelen kaçmadı. Zulmün üstüne üstüne gitti. Biteviye yokuş tırmanan dağcılar gibi sürekli irtifa kazandı, sürekli mesafe kat etti, hakikate karşı direnmedi, gerçek neredeyse oraya ulaşmaya çalıştı. Yorgunluk nedir, yılgınlık nedir bilmedi; hep çalıştı, koştu, konuştu, yazdı; kalemini inandığı değerler için keskinletti, göğsünü davası uğruna siper etti. Katledildiğinde daha 30 yaşındaydı ve iki çocuk babasıydı. İkinci güneşi kadar kısa ömründe çok büyük şeyler başardı, çok güzel örneklikler sundu gelecek nesillere ve o zulmün çarkları arasında eritilen diğer genç vicdanlar gibi susturuldu. O gün bugündür nedense katil/ler hakkında hiçbir araştırma yapılmadı. Göstermelik ve yüzeysel bir iki takip ve inceleme hariç.

Olayın üstüne gitmek isteyen kimseler de “gizemli” kişiler tarafından tehdit edildi. Onu katleden silahın yirmi kadar komünist gencin öldürülmesinde de kullanıldığı sonraki tahkikatlarda anlaşılmıştı. 1980’li yılların fail-i meçhul cinayetlerine bir yenisi daha eklendi. Dönemin gazeteleri “Bir komünist öğretmen öldürüldü.” diye yazdı.

“Komünist(!)” öğretmen! Batı’ya ve karanlık güçlere endeksli medya kalemlerinin en bariz vasfı olan çarpıtma, yalan haber yapma, yaygara koparma, gizli mahfillere hizmet etme alışkanlığı bu vesileyle bir kez daha kendini gösterdi. Sedat Yenigün, devraldığı fikri mirası olduğu gibi kabullenmedi. Devamlı bir sorgulama, soruşturma, devinme, gelişme halindeydi.

On yedi yaşında kendini milliyetçiliğe adayarak özlediği mânâ insanı olacağı zannına kapılmışsa da Milli Türk Talebe Birliği (MTTB) ve İslamcı fikriyatta koyulduğu yol, hem kendini hem de hareketin kendisini dönüştürecek. İşin ehlinin teslim ettiği gerçek, Sedat Yenigün’ün on yedisinden otuzuna aldığı yolun, Türkiye İslamcı hareketinin milliyetçilikten evrenselciliğe güzergâhının numunesi olmasıdır.

Fakat Sedat’ın hikâyesi bundan ibaret değildir. Yarıda kaldığında, derin tefekkürüyle kendini devamlı sorgulamakta ve ıslah etmekteydi ama aradığı insanüstü bütün müsemmasını taşıyan Müslüman, aradığı medeniyet de bütün kurgusallığıyla yemyeşil bir iman medeniyeti gördüğü İslâm medeniyetiydi.

Bildikleri kadarıyla yaşanmış bir medeniyet, gerçekleşmiş bir ütopya ve hayallerindeki yaşanmış bir insan bulduğuna kani idi. Geriye kalan bunun kavgasını vermektir. Karşıt kamplar içerisinde bölünmüş, düşmanlaştırılmış gençlere ulaşmak ve onların yollarını doğrultmak gibi bir idealizm, Sedat Yenigün’ü akademiye kadar siyasal faaliyetlerin rutininden de uzak kılmaktaydı.

İran devriminin hemen akabinde, Metin Yüksel’in şehadeti (23 Şubat, 1979)’yle ortaya çıkan gerilimi yumuşatmak ve meselenin bir kan davası haline dönüşmemesi için de, "Yenigün, Ali Bulaç ile birlikte Beyazıt Camii’nde ortak açıklama yaparak İslâmcıların şiddete bulaşmaması için ellerinden geleni yapacaklarını söylediler...

Zira Maraş hadiselerinden sonra bölgeden dinlediği görgü tanıkları da Türkiye’de o yıllar GLADİO güçlerinin oynadığı etnik, ideolojik ve mezhebî tezgâhların mahiyetini kavramasını sağlamıştı. Artık 1980 yılına, 30 yaşına eriştiğinde 'Derin Devlet' vakıfına büyük ölçüde vakıf olmuştu ve İslâmî Hareket dergisinde de yer yer buna işaret etmeye başlamıştı...

Derin devlet güçleri için bu kadarı elbette fazla idi. Sedat Yenigün, sözüyle, kalemiyle mücadele eden, gönlünü bütün genişliğiyle açarak insanları kazanmaya çalışan bir mücadele insanıydı ama bu kadar tehlikeli faaliyetlere girişmiş olmasına rağmen o kurgulanmış kaos ve şiddet ortamında kendini savunmak için dahi silâh taşımıyordu.

Yenigün, çokça mırıldandığı Yunusça bir deyişle ve kelimenin her bir anlamıyla “bir garip öldü.” Ama “Roman yazmak istemiyorum.” derken şöhreti de mülkü de teptiğini söylüyordu.

Sedat hasta bir cemiyetin teşrihgâhı olarak yazıyı değil, yaşamayı gördü. Doğruyla, yani ahlâkıyla erittiği siyaseti varlığı ve ahlâkıyla birdi. O yüzden bildiği gibi yaşadı, yaşadığı gibi yazdı.